

Sygn. akt II Ca 97/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras SSO Marian Raszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 05 maja 2016r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w L.

przeciwko S. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie

z dnia 28 lipca 2015r. sygn. akt I C 220/15

1. oddala apelację,
2. zasądza do powoda (...) spółka z o.o. w likwidacji z siedzibą w L. na rzecz pozwanego S. W. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski

II Ca 97/16

UZASADNIENIE

(...) spółka z o.o. w likwidacji z siedzibą w L. w pozwie skierowanym przeciwko S. W. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego tj. nakazu zapłaty z dnia 11 lipca 2005 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Lesznie w sprawie I Ne 102/05/1 opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 4 października 2005 roku, nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie w wyżej wymienionej sprawie.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie wyrokiem z dnia 28 lipca 2015 r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację do tego rozstrzygnięcia złożył powód zaskarżając wyrok w całości. Zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 840 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. przez błędną jego wykładnię i zastosowania. Wskazał także na naruszenie prawa procesowego art. 328 § 2 k.p.c. przez brak jego zastosowania, art. 316 par. 1 k.p.c. przez brak jego zastosowania, art. 227 k.p.c. w zw. z art. 244 § 1 k.p.c. przez brak jego zastosowania polegający na pominięciu dowodów w tym dowodów z dokumentu urzędowego w postaci postanowienia SR w Lesznie z dnia 20 listopada 2014 roku II Kp 274/14, art. 232 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. przez brak ich zastosowania polegający na odmowie przeprowadzenia dowodów zaproponowanych przez stronę powodową. W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie kosztów za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Sąd Rejonowy nie naruszył prawa materialnego w szczególności art. 840 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. Należy podkreślić, że istota powództwa opozycyjnego z art. 840 jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Jednak powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie prowadzi nigdy i prowadzić z istoty swojej nie może do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym. Ma ono bowiem na celu pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, a nie podważenie treści orzeczenia sądowego lub prawidłowości zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności. Zainteresowany może bowiem podważać treść orzeczenia sądowego lub prawidłowość nadania mu klauzuli wykonalności wykorzystując zwykle środki odwoławcze lub środki zaskarżenia. Powództwo przeciwegzekucyjne nie stanowi dodatkowego środka kontroli prawidłowości wydawanych przez sąd rozstrzygnięć (por. Henryk Pietrkowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne, Warszawa 2006, s. 189).

Z powyższych rozważań prawnych jasno wynika, że zagadnienie braku legitymacji czynnej S. W. w postępowaniu I Nc 102/05/1 pozostaje poza zainteresowaniem Sądu w niniejszym postępowaniu. Rozpoznając bowiem powództwo przeciwegzekucyjne sąd nie rozstrzyga ewentualnych wątpliwości związanych z nadaniem klauzuli wykonalności kwestionowanemu orzeczeniu. Uchybienia formalne popełnione przez sąd w toku postępowania co do nadania klauzuli wykonalności dłużnik może zwalczać w drodze - dostosowanego do tego zażalenia (art. 795 k.p.c.; uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSN 1985, nr 12, poz. 192).

Należy więc stwierdzić, że Sąd I instancji nie naruszył również norm procesowych, gdyż dowody opisane w apelacji, których Sąd nie przeprowadził nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Okoliczności wskazane w tych dowodach mogłyby ewentualnie czynić zasadne zażalenia od postanowienia nadającego klauzulę wykonalności, co w niniejszym postępowaniu nie jest przedmiotem kognicji sądu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski